

5. Радіонова І.Ф. Макроекономіка и економічна політика . Підручник для студентів економічних спеціальностей ВНЗ / І.Ф. Радіонова - . К.: «Таксон» , 1996. - 256 с.

Данів М.М.

(наук. кер. – ст. викл. Штепа О.О.)

*студентка V курсу психолого-педагогічного факультету
Полтавського національного педагогічного
університету ім. В.Г.Короленка*

ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ ЯК ЗЛОЧИННЕ ДЖЕРЕЛО ПРИБУТКУ: ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Серед найголовніших порушень прав людини в сучасному світі виділяється злочин, який має багато назв – «біле рабство», «торгівля людьми», «контрабанда людьми». За оцінками експертів щорічно 1-2 млн. людей стають «живим товаром» [5]. Наша держава перебуває на 3-му місці по торгівлі людьми, а лідерами є Росія (1-е місце) та Польща (2-е місце). Про цю проблему в Україні почали говорити з 1996 року.

Торгівля людьми – це сучасна форма рабства; злочинний бізнес, що ґрунтується на вербуванні, приховуванні та перевезенні людей виключно з метою їхньої експлуатації. Торговля людьми та торгівля зброєю вважаються найприбутковішими після наркобізнесу джерелами кримінального збагачення.

Торгівля людьми – це незаконна безповоротна передача особою (продавцем) людини, яка є своєрідним «живим товаром», іншій особі, яка її одержує і виступає покупцем, за певну грошову чи іншу винагороду або шляхом обміну її на речі. Дія вважається закінченою з моменту одержання покупцем людини або встановлення щодо потерпілого фактичного володіння.

Офіційно поняття «торгівля людьми» в Україні визначено у ст. 149 Кримінального кодексу «Торгівля людьми або інша незаконна угода щодо людини», де перелічено види експлуатації: «всі форми сексуальної експлуатації, використання в порнобізнесі, примусова праця або примусове надання послуг, рабство або звичаї, подібні до рабства, підневільний стан, залучення в боргову кабалу, вилучення органів, проведення дослідів над людиною без її згоди, усиновлення (удочеріння) з метою наживи, примусова вагітність, втягнення у злочинну діяльність, використання у збройних конфліктах тощо» [1].

Жертвами торгівлі людьми є малі діти, підлітки, чоловіки та жінки. Україна є країною-джерелом жінок, дівчат, чоловіків, що продаються в Європу, Близький Схід та Північну Америку з метою сексуальної експлуатації та примусової праці. Україна є також транзитною країною у перевезенні азіатських та молдавських жертв торгівлі людьми до країн Заходу.

У результаті роботи українських органів внутрішніх справ упродовж 2010 року виявлено 257 злочинів, передбачених статтею 149 Кримінального кодексу України, 277 осіб, що постраждали від торгівлі людьми, в тому числі 41 дитина; за вісім місяців 2011 року виявлено 150 злочинів, повернуто в Україну 211 постраждалих, у тому числі 14 дітей [4].

Цій проблемі сприяють перш за все інформаційні (погана обізнаність українських громадян щодо можливостей працевлаштування за кордоном та їх наслідки; публікації багатообіцяючої реклами в пресі та «агітація»; низька обізнаність стосовно своїх прав); правові (відсутність належної системи захисту потерпілих; недостатнє покарання злочинців) причини; пов'язані з «людським фактором» (складні стосунки в сім'ї - відсутність або недостатність батьківської опіки над дітьми, вживання батьками психотропних речовин; слабкі професійні навички; жага до «красивого життя»; бажання зробити запаморочливу кар'єру, занижена або підвищена самооцінка; прагнення швидко, без зайвих зусиль заробити великі гроші).

Політика України щодо протидії торгівлі людьми та пов'язаним з нею злочинам спрямована на профілактику та запобігання торгівлі людьми і пов'язаним з нею злочинам; забезпечення жорсткого контролю за дотриманням вимог законодавства суб'єктами господарської діяльності, які працюють у сфері модельного, туристичного, розважального бізнесу, посередництва у працевлаштуванні за кордоном та невідворотного притягнення до відповідальності осіб, винних у порушеннях чинного законодавства; максимальної ефективної реалізації заходів із виявлення, викриття та припинення і розслідування фактів торгівлі людьми та пов'язаних із нею злочинів; міжнародне співробітництво у сфері протидії торгівлі людьми та пов'язаним з нею злочинам [2, 3, с. 24-25].

Завданнями діяльності держави, міжнародних і неурядових організацій є забезпечення: скорочення масштабів торгівлі людьми та пов'язаної з нею злочинної діяльності; формування в українському суспільстві, передусім у молодого покоління, адекватної оцінки суспільної небезпеки торгівлі людьми та пов'язаних із нею злочинів, їх неприйнятності та заохочення до активного сприяння практичним заходам протидії торгівлі людьми; посилення міжнародної співпраці державних органів у сфері протидії торгівлі людьми та пов'язаним з нею злочинам [2, 3, с. 25].

Організаційні заходи протидії торгівлі людьми та пов'язаним з нею злочинам повинні передбачати: проведення постійного моніторингу та аналізу стану фактичного поширення торгівлі людьми та пов'язаних з нею злочинів, шкоди для суспільства; створення міжвідомчої системи дослідження проблем торгівлі людьми та пов'язаних з нею злочинів; створення спеціалізованого фонду сприяння протидії торгівлі людьми та пов'язаним з нею злочинам.

Для ефективної реалізації практичних заходів протидії торгівлі людьми та пов'язаним з нею злочинам, також повинно бути забезпечено:

зростання професійного рівня працівників правоохоронних органів, насамперед спеціалізованих підрозділів органів внутрішніх справ України; збільшення штатної чисельності працівників підрозділів, які безпосередньо здійснюють заходи протидії торгівлі людьми та пов'язаним з нею злочинам; встановлення оптимального механізму міжвідомчої співпраці у сфері протидії торгівлі людьми, шляхом обміну оперативною та іншою інформацією, передовим досвідом роботи, здійсненням спільних операцій та інших скоординованих заходів, участі у наукових дослідженнях.

Пріоритетними напрямками протидії торгівлі людьми та пов'язаним з нею злочинам повинні бути:

- припинення діяльності організованих злочинних угруповань, що діють у сфері торгівлі людьми та пов'язаних з нею злочинів;
- своєчасне реагування на факти вербування для подальшого втягнення у проституцію, інші види сексуальної експлуатації, примусову працю;
- взаємодія з правоохоронними та іншими державними органами зарубіжних країн, зарубіжними неурядовими та міжнародними організаціями, що працюють у сфері протидії торгівлі людьми та пов'язаним з нею злочинам;
- профілактика, запобігання, виявлення та припинення фактів торгівлі людьми, особливо торгівлі неповнолітніми;
- виявлення та ліквідація кубел розпусти та інших осередків надання сексуальних послуг, виготовлення або збуту порнографічних творів та предметів, перекриття каналів контрабандного переміщення останніх через державний кордон;
- запровадження в діяльність правоохоронних органів новітніх передових методів ведення оперативно-розшукової роботи у сфері протидії торгівлі людьми та пов'язаним з нею злочинам;
- удосконалення системи збирання інформації щодо фізичних та юридичних осіб, причетних до торгівлі людьми та пов'язаних з нею злочинів [2].

Отже, торгівля людьми є сучасним злочинним бізнесом, який розглядали на соціальному та юридичному рівні як вітчизняні, так і зарубіжні науковці. Політика нашої держави спрямована на протидію цьому явищу в суспільстві. Тому, потрібно дотримуватися завдань, напрямків та заходів протидії торгівлі людьми та пов'язаним з нею злочинам розробленими політикою України.

Література:

1. Гриценко Л.І. Профілактична робота в навчальних закладах з протидії торгівлі людьми: Методичні рекомендації з використання навчальних матеріалів / Л.І. Гриценко, Н.В. Лунченко, О.В. Ерстенюк. – К.: Видавничий дім «АДЕФ – Україна», 2008. – 56с.

2. Запобігання торгівлі людьми: інформаційно-методичні матеріали / Л.П. Горват, О.С. Литвиненко, Т.М. Сурніна, Г.Г. Шкутько. –Луганськ: Управління у

справах сім'ї, молоді та спорту Луганської обласної державної адміністрації, ОКУ «Луганський обласний центр роботи з жінками», 2009. – 252 с.

3. Левченко К.Б. Соціальна профілактика торгівлі людьми: Навчально-методичний посібник / За ред. К.Б. Левченко, І.М. Трубовіної. – К.: ТОВ «Агентство Україна», 2007. – 352 с.

4. Про схвалення Концепції Державної цільової соціальної програми протидії торгівлі людьми на період до 2015 року : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2012 р. № 90-р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/90-2012-%D1%80>.

5. Протидія торгівлі людьми. Інформаційно-аналітичний збірник під редакцією С. Нетецького. – К.: Winrock International - 2002. – 100 с.

6. Щорічні доповіді про права людини. Права людини в Україні – 2006. Доповіді правозахисних організацій. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://helsinki.org.ua/index.php?id=1187868755#_ftn1.

Фроленкова І.І.

(наук. кер. – ст. викл. Штепа О.О.)

*студентка V курсу психолого-педагогічного факультету
Полтавського національного педагогічного
університету ім. В.Г.Короленка*

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ СТАНДАРТІВ ЄС У ГАЛУЗІ ПРАВ ЛЮДИНИ В ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ

Комплексний характер реформ, які сьогодні відбуваються в праві України, зумовлює необхідність проведення цього дослідження, що пов'язане з удосконаленням окремих галузей вітчизняного законодавства. Одним з таких удосконалень є стан конституційного механізму забезпечення прав людини в Україні в контексті реалізації таких конституційно визначених орієнтирів державного й суспільного розвитку, як правова, демократична та соціальна держава.

Нашій державі потрібна систематизація реформ: від економіки, фінансів, соціальної політики до політичної системи, внутрішньої та зовнішньої безпеки [5, с. 146].

У процесі глобалізації дедалі більшого розвитку набуває регіональна інтеграція правових систем країн. При цьому все більше суверенних держав добровільно погоджуються на обмеження власного суверенітету на користь наднаціональних організацій, унаслідок чого відбувається зміна та переосмислення поглядів щодо сталих уявлень про суверенітет держав, правову природу міжнародних організацій, державність тощо.

Прикладом розвинутого регіонального інтеграційного об'єднання сьогодні є Європейський Союз (ЄС). Унікальність цієї форми інтеграції полягає в тому, що в цій міжнародній організації об'єдналися країни, які належать до різних правових сімей: англосаксонської та континентальної